

Nr 127.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift; given Stockholms slott den 25 februari 1921.

Under åberopande av härvid fogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

GUSTAF.

A. E. M. Ericsson.

Förslag

till

Förordning

om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

Härigenom förordnas som följer:

Varor, som från visst land införs, må kunna efter Konungens förordnande beläggas med tilläggstull, utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgift, till högst samma belopp som denna senare eller, där varan enligt taxan är tullfri, påföras tull till högst det belopp, vartill varans värde uppgår.

Särskild tullavgift, enligt vad nu är sagt, må åsättas allenast å tid, då riksdagen icke är samlad. Beslutet därom skall underställas näst sammanträdande riksdag inom tio dagar efter riksdagens öppnande och gäller, där riksdagen icke godkänner detsamma oförändrat, högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i frågan.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, och gäller till utgången av år 1922.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1921.*

Närvarande:

Statsministern VON SYDOW, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL,
statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST,
HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON.

T. f. departementschefen, statsrådet Ericsson anförde härefter:

Under framhållande att åtskilliga av Sveriges handelstraktater upphört eller inom den närmare framtiden kunde komma att upphöra, gjorde tull- och traktatkommittén i skrivelse den 3 maj 1919 framställning om återupplivande för viss tid av den i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor intagna, intill utgången av år 1912 gällande övergångsbestämmelsen om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, i syfte att därigenom sätta svenska regeringen i stånd att möta blivande förhandlingar rörande nya handels-traktater.

För att undvika, att det föreslagna stadgandet erhöle en med hänsyn till då rådande förhållanden alltför snäv omfattning, föreslog kommittén viss ändring av dess lydelse, sådan densamma förelåg i nyss omförmälda författningsrum. Den föreslagna lydelsen var följande:

»Varor, som från visst land införas, må kunna efter Konungens förordnande beläggas med tilläggstull, utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgift, till högst samma belopp som denna senare eller, där varan enligt taxan är tullfri, påföras tull till högst det belopp, vartill varans värde uppgår.

Särskild tullavgift, enligt vad nu är sagt, må åsättas allenast å tid, då riksdagen icke är samlad. Beslutet därom skall underställas näst sammanträdande riksdag inom tio dagar efter riksdagens öppnande och gäller, där riksdagen icke godkänner detsamma oförändrat, högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i frågan.»

Därjämte föreslogs av kommittén, att stadgandets giltighetstid skulle sättas till utgången av år 1920.

Sedan Kungl. Maj:t i proposition den 9 maj 1919, nr 403, i enlighet med kommitténs hemställda förelagt riksdagen förslag till för-

ordning om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, tillkännagav riksdagen i skrivelse den 14 juni 1919, nr 359, att riksdagen, med bifall till propositionen, antagit ifrågavarande författningsförslag. I överensstämmelse med riksdagens beslut utfärdade Kungl. Maj:t därefter den 16 juli 1919 förordning om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift (Svensk författningssamling nr 423).

I skrivelse den 11 februari 1921 har nu tull- och traktatkommittén erinrat, hurusom det bemyndigande, Kungl. Maj:t sålunda erhållit för tiden till 1920 års utgång, icke kommit att praktiskt tillämpas. Fler-talet av de uppsagda traktaterna hade nämligen blivit provisoriskt förlängda utöver sistnämnda tidpunkt. Däremot syntes ett förnyat liknande bemyndigande vara av behovet påkallat för den närmaste framtiden. På grund härav har kommittén hemställt, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen antaga ett av kommittén i dess sistberörda skrivelse intaget förslag till förordning om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift av samma lydelse som nyssnämnda förordning den 16 juli 1919 samt med giltighetstid till utgången av år 1922.

Departements-
chefen.

Lika med tull- och traktatkommittén anser jag nödigt, att svenska regeringen i anledning av kommande traktatförhandlingar, på sätt kommittén föreslagit, provisoriskt erhåller ett medel att få varor, vilka från visst land införas, belagda med särskild tullavgift. Jag förutsätter härvid givetvis, att Kungl. Maj:t icke skall komma att begagna sig av det i det föreslagna stadgandet innefattade bemyndigandet, därest icke omständigheterna oundgängligen påkalla något sådant. Mot den av kommittén föreslagna avfattningen av stadgandet ifråga har jag intet att erinra, liksom ej heller mot dess föreslagna giltighetstid.

T. f. departementschefen uppläste härefter nämnda förslag till förordning om rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift och hemställde, att detsamma måtte föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition av den lydelse, bil. litt. . . . vid detta protokoll utvisar, skulle avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Martin Philipson.